

Χάρης Βλαβιανός, «Τα υπόλοιπα είναι σιωπή»

Αν η φανταστική γυναίκα κάνει την αληθινή
να μοιάζει άσχημη, άχαρη, ακαλλιέργητη
(«ποιος είναι ο Καμύ;»)
και αν η φανταστική γυναίκα
μπορεί να σε ικανοποιεί μόνο στην φαντασία,
ενώ η αληθινή, παρά τις αδυναμίες της,
σε κάνει να νιώθεις ευτυχισμένος,
γιατί καλείς την φανταστική γυναίκα
να έρθει κάθε βράδυ στο κρεβάτι σου,
καθώς η αληθινή κοιμάται ανυποψίαστη πλάι σου;

Και αν η αληθινή γυναίκα
έχει έναν φανταστικό άντρα
(σίγουρα έχει)
που ικανοποιεί κάθε της επιθυμία,
θα ήθελες να ξέρεις ότι τώρα
βρίσκεται μαζί του σ' ένα μικρό μπιστρό στο Παρίσι
και γελάνε αγκαλιασμένοι, πίνοντας κόκκινο κρασί,
ή θα προτιμούσες να τη βλέπεις
να κάθεται απέναντί σου στον καναπέ
μ' ένα περιοδικό στο χέρι,
σαν να 'σασταν οι δυο σας μόνοι στο σπίτι;

Η σιωπή της δεν είναι εντέλει πολύτιμη;
Και η δική σου βολική;
Καλύτερα λοιπόν μην ανοίξεις αυτό το θέμα.
Τουλάχιστον σήμερα, αύριο, μεθαύριο.
Εσύ θα 'σαι ο χαμένος.